

които заключавахъ акта на обвиненіето: краснорѣчіето на оратора побѣди и клеветника и сѣдника. — Литарій са оправда.

*** В. Изъ Риториката:** 1) *Да мислимъ* ще каже: да съставямы въ ума си прѣдставленіе, или изобразеніе на прѣдметъ умственный или чувствennyй. Слѣд. мислитъ сѣ прѣдставленія и изображения на нѣщата отъ нравственныя и физическый міръ.

Смѣстивенното качество на мислитъ, което съставя тѣхното твърдо основаніе, е *истината* или *правдата* (la vérité). *Изображеніето* бива *истинско*, когато сродствува съ прѣдмета; и *мысльта* бива *истински* (vraie) въ ума на писателя или на оратора, слѣд. прѣдстави са такава и на читателя или слушателя, когото съставенный образъ на прѣдмета е вѣрно живописанъ съ сичкитъ неговы свойства. Ако туй изобразеніе прѣдстави прѣдмета дѣлъ въ сичката негова обширность; то *мысльта* ще бѣде *истинска* или *права* отъ сѣка страна, и тогазъ тя са нарича *точна* (juste).

За да са достави на нѣкоя *мысль* тѣзи *правота* и тѣзи *точность*, която иска *разсѣдкѣтъ*, на писателя надлѣжи да объеме и означи отношеніето или несходнобразността на тѣзи идеи, изъ които са тя съставя: сир. сродството или противоположността, които изобразяваный въ мислитъ прѣдметъ може да има съ другитъ прѣдметы, умственны или чувственны.

*** Каквы и каквы биватъ мислитъ.** — Сѣка *мысль* има свой особенъ характеръ или особенны *красоты*, които я отличава отъ друга една *мысль*; а нѣкои заематъ този си характеръ отъ самытъ прѣдметы. Тѣй на пр. когато прѣдметътъ е благороденъ, величественъ, скѣрбенъ или веселъ, пріятенъ или непріятенъ, то и *мысльта* ще бѣде таквази. *Особеннитъ красоты*, по които са отличава